

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในยุควิทยาการทางเทคโนโลยีการติดต่อสื่อสารที่มีความก้าวหน้าเป็นอย่างมาก ทำให้มนุษย์สามารถเชื่อมโยงข่าวสารถึงกันได้อย่างง่ายดาย สะดวก และกว้างขวาง โดยในสื่อมวลชนทั้งสื่อหนังสือพิมพ์ สื่อวิทยุ สื่อโทรทัศน์ และสื่ออินเทอร์เน็ต ได้เข้ามามีบทบาทมากขึ้นในสังคม ไม่ว่าจะเป็นหน้าที่ในการเผยแพร่ข้อมูล ข่าวสาร หน้าที่ในการประสานความเข้าใจ หน้าที่ส่งเสริมสังคมหรือพัฒนาไปในทางที่ดีขึ้น คูฟ้า สุขเกษม (2544, หน้า 51) กล่าวว่า ในปัจจุบันสื่อมวลชนได้เข้ามามีบทบาทและอิทธิพลอย่างยิ่งต่อสังคม เนื่องจากเครือข่ายการสื่อสารที่ทันสมัยทำให้สื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ สามารถเข้าถึงประชาชนได้เป็นอย่างดี

ปัจจุบันได้มีการส่งเสริมให้ประชาชนมีความสนใจและใส่ใจในการดูแลสุขภาพมากขึ้น ดังที่การกีฬาแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ดูแลและรับผิดชอบเกี่ยวกับกีฬาภายในประเทศ ได้จัดทำแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติขึ้น โดยมีจุดประสงค์ให้การกีฬาของประเทศไทยได้มีการพัฒนาและก้าวหน้าขึ้นอย่างมีคุณภาพ ซึ่งมีกรอบและทิศทางที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นการช่วยส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาของประเทศไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากการกีฬามีบทบาทสำคัญในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพและศักยภาพ ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา พร้อมด้วยคุณลักษณะประจำตัวที่มีคุณธรรมและจริยธรรม รวมทั้งสร้างสรรค์สังคมให้เป็นสังคมที่เข้มแข็ง มีระเบียบวินัย เอื้ออาทรและสมานฉันท์ ซึ่งประชาชนทุกกลุ่มมีความเสมอภาคและกระจายโอกาสที่จะได้รับการพัฒนาอย่างทั่วถึง พร้อมทั้งจะเปิดรับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันกับประชาคมโลก อันจะนำไปสู่การพัฒนาประเทศที่ยั่งยืนและสมดุลด้วยคุณภาพอย่างแท้จริง (การกีฬาแห่งประเทศไทย [กกท.], 2545) ซึ่งแนวทางในการดำเนินงานเพื่อการส่งเสริมแผนงานในทุกยุทธศาสตร์นั้น ได้เน้นให้หน่วยงานที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องมีการนำสื่อมวลชนเข้ามาให้มีส่วนร่วมในการประชาสัมพันธ์ข้อมูลเพื่อผลักดันและส่งเสริมให้ประชาชนได้รับความรู้ ความเข้าใจในการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาที่เหมาะสมและถูกต้อง

สำหรับประเทศไทยในระยะเวลาที่ผ่านมา แม้ว่าจะมีการส่งเสริมให้เล่นกีฬากันมากขึ้น แต่ระดับนักเรียน เยาวชนและประชาชนที่เล่นกีฬาส่วนใหญ่ยังไม่ได้รับการฝึกหัดและพัฒนาทักษะการเล่นกีฬาที่ถูกวิธีด้วยระยะเวลาที่ต่อเนื่อง ซึ่งการที่มาตรฐานการกีฬาของไทยเรายังไม่มีการ

พัฒนาเท่าที่ควรนั้น สาเหตุสำคัญอย่างหนึ่งอาจมาจากการที่ขาดกระบวนการในการสร้างนักกีฬา ควบคู่ไปกับการแข่งขันกีฬา เพื่อให้มีจำนวนนักกีฬาเพิ่มขึ้น อีกทั้งยังขาดการส่งเสริมให้เยาวชน ได้มีการเรียนรู้ และฝึกหัดการเล่นกีฬาอย่างกว้างขวาง การที่จะพัฒนากีฬาของประเทศให้ดีขึ้น ควรจะส่งเสริมให้เยาวชนได้มีโอกาสเล่นและแข่งขันกีฬาด้วยวิธีการที่ถูกต้อง (วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2534) โดย Miles (1998) กล่าวว่า กีฬาได้เข้าไปมีบทบาทในชีวิตประจำวันของผู้คนสูงมากขึ้น ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการบริโภคสื่อที่มากขึ้น เช่น ชมการถ่ายทอดสด ชมข่าวกีฬา ชมรายการ กีฬาผ่านทางโทรทัศน์ เป็นต้น เช่นเดียวกับ ปรีชา กลิ่นรัตน์ (2536, หน้า 219) ที่ได้กล่าวถึงความ สัมพันธ์ของสื่อมวลชนกับการกีฬาไว้ว่า สื่อมวลชนมีบทบาทสำคัญในการสร้างภาพลักษณ์กีฬา ให้มีความทันสมัยและทำให้กีฬามีศักยภาพในการพัฒนาบุคลากรของประเทศ ทั้งด้านสุขภาพกาย สุขภาพใจและคุณภาพชีวิตของบุคคล ซึ่งมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนานักสื่อสารมวลชน ด้านการกีฬาให้มีความรู้ ความเข้าใจในทักษะของการกีฬา และได้รับการส่งเสริมให้ผลิตข้อมูล ข่าวสารทางด้านการกีฬาให้มีคุณภาพ เน้นการเสนอข่าวทางกีฬาที่เป็นประโยชน์ต่อมวลชน รวมทั้ง ปูทางเจาะลึกไปยังการนำเสนอสาระประโยชน์ ความรู้ที่ประชาชนสามารถนำไปปฏิบัติเองได้

โทรทัศน์เป็นสื่อที่นำเสนอได้ทั้งภาพเคลื่อนไหว เสียง สี และแสง จึงทำให้ผู้ชมสามารถ เข้าใจถึงเรื่องราวต่าง ๆ ที่สื่อสารออกมาได้เป็นอย่างดี โดยรายการกีฬาทางโทรทัศน์ก็เป็นรูปแบบ รายการอีกประเภทหนึ่ง ซึ่งในปัจจุบันที่มีการพัฒนาและการแข่งขันอย่างสูง เพราะด้วยเหตุผลที่ว่า กีฬาสามารถสร้างความเร้าใจให้กับผู้ชมได้ตลอดระยะเวลาที่ทำการแข่งขัน และไม่สามารถที่จะ สรุปผลได้จนกว่าการแข่งขันจะสิ้นสุดลง นอกจากนี้รูปแบบการใช้ชีวิตของผู้คนในปัจจุบันเริ่มใส่ใจ ในสุขภาพของตนเองมากขึ้น จึงทำให้รายการกีฬาทางโทรทัศน์ได้รับความสนใจของผู้ชมโทรทัศน์ เพิ่มขึ้น โดย สุทธิมาน มุทริกเวช (2541, หน้า 2) กล่าวว่า ในฐานะที่โทรทัศน์เป็นสื่อกลางของสังคม จะสามารถกระตุ้นให้ผู้ชมเกิดความกระตือรือร้นที่อยากจะฝึกตามกีฬาที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์ได้ นอกจากนี้ Hakinzadeh (1987) ได้เน้นถึงความสัมพันธ์และบทบาทของโทรทัศน์ที่มีอิทธิพลต่อ การพัฒนาพฤติกรรมและทักษะ เพื่อเป็นการยกระดับของตนเองและเผยแพร่ความรู้ พร้อมทั้งยัง ช่วยส่งเสริมให้ชุมชนได้เข้าร่วมกิจกรรมตามความสนใจและประโยชน์ที่จะได้รับ

จากการศึกษาเกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อมวลชนกีฬาทางโทรทัศน์ที่มีต่อผู้รับสารในช่วง ระยะเวลา 10 ปีที่ผ่านมา โดยส่วนใหญ่จะพบว่า บุคคลที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่ต่างกัน เช่น ด้านเพศ อายุ การศึกษา และรายได้ มีพฤติกรรมในการรับทราบข้อมูลและการรับรู้ประโยชน์ จากสื่อมวลชนที่แตกต่างกัน ซึ่งจากผลการสำรวจเกี่ยวกับการดูกีฬาและการเล่นกีฬาของประชากร ไทยในปี 2545 พบว่า ในเพศชายมีความสนใจที่จะออกกำลังกายและเล่นกีฬามากกว่าเพศหญิง

ขณะที่มีอัตราส่วนของเพศชายที่สนใจดูกีฬาจากสื่อต่าง ๆ มีมากกว่าเพศหญิงถึง 4 เท่า ทำให้เห็นได้ว่า เพศหญิงมีความสนใจในการออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬาเพื่อการดูแลสุขภาพ หรือการเปิดรับข่าวสารความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับการกีฬาอยู่ในระดับต่ำ (สำนักงานสถิติแห่งชาติ [สถช.], 2546) ในขณะที่การศึกษาเกี่ยวกับการเปิดรับชมรายการกีฬาทงโทรทัศน์ของเยาวชนที่ผ่านมาพบว่า ส่วนใหญ่เยาวชนเพศชายมีการเปิดรับชมรายการกีฬามากกว่าเพศหญิง ทั้งนี้เพื่อการรับรู้ข่าวสารให้ทันต่อเหตุการณ์ หรือเป็นการนำไปวิจารณ์กันต่อกับกลุ่มเพื่อน ๆ และได้รับความบันเทิงผ่อนคลาย แต่สำหรับเยาวชนเพศหญิง พบว่าส่วนใหญ่จะรับชมรายการกีฬาทงโทรทัศน์ เพื่อเป็นการใช้เวลาในการรอรับชมรายการอื่นที่สนใจหรือชมเพื่อความสนุกสนาน ผ่อนคลาย และเป็นความบันเทิงอีกรูปแบบหนึ่ง (กำธร หนูทอง, 2535; นิภา ยอดธงชัย, 2534; ปกรณ์ พูลเพิ่ม, 2534; วิชากร จันทระโคตร, 2533 และอภิณณญาณ บุญอุไร, 2538) นอกจากนี้ยังพบว่า ข้อดีของการได้รับชมรายการกีฬาทงโทรทัศน์ คือ ทำให้เป็นคนที่มีความทันต่อเหตุการณ์ สามารถนำไปสนทนาในกลุ่มเพื่อนได้ ในขณะที่ข้อเสียจากการชมรายการกีฬาทงโทรทัศน์ คือ ทำให้เกิดการเล่นพนันทางกีฬา หรืออาจเกิดการเลียนแบบในทางที่ผิดได้ (จิตติมาณ มุทริกเวช, 2541; วรวิทย์ พัฒนาอิทธิกุล, 2539 และสมเกียรติ ยังชื่นสวัสดิ์, 2536)

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่ศึกษาถึงผลการชมรายการกีฬาทงโทรทัศน์ที่มีต่อการรับรู้ประโยชน์และการนำไปใช้ของเยาวชนเพศชายและเพศหญิง โดยทำการศึกษาในกลุ่มเยาวชนที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนกีฬาและโรงเรียนมัธยมศึกษาทั่วไป ซึ่งเยาวชนในกลุ่มแรกเป็นกลุ่มที่ได้เรียนในทั้งหลักสูตรวิชาสามัญ และหลักสูตรวิชากีฬา จึงมีความใกล้ชิดกับกิจกรรมทางการเล่นกีฬามากกว่ากลุ่มที่สอง ทั้งนี้เพื่อจะทราบได้ว่าเยาวชนซึ่งจะเป็นกำลังสำคัญของชาติในอนาคตได้รับประโยชน์จากการชมรายการกีฬาทงโทรทัศน์มากน้อยเพียงใด และมีความสามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการชมรายการกีฬาทงโทรทัศน์ไปใช้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายหรือไม่ อีกทั้งเพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมให้เยาวชนได้รับประโยชน์จากการชมรายการกีฬาทงโทรทัศน์อย่างแท้จริงต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการรับชมและประเภทของรายการกีฬาทงโทรทัศน์ที่เยาวชนรับชม
2. เพื่อศึกษาผลของการชมรายการกีฬาทงโทรทัศน์ที่มีต่อการรับรู้ประโยชน์และการนำไปใช้ของเยาวชน

3. เพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศของเยาวชนและประเภทของโรงเรียนที่มีผลต่อการชมรายการกีฬาทางโทรทัศน์ด้านการรับรู้ประโยชน์และด้านการนำไปใช้ของเยาวชน

สมมติฐานของการวิจัย

1. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศของเยาวชนและประเภทของโรงเรียนมีผลต่อการรับรู้ประโยชน์จากการชมรายการกีฬาทางโทรทัศน์
2. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศของเยาวชนและประเภทของโรงเรียนมีผลต่อการนำความรู้ที่ได้รับจากการชมรายการกีฬาทางโทรทัศน์ไปใช้ในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกาย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงลักษณะและประเภทของรายการกีฬาทางโทรทัศน์ที่เยาวชนชม
2. ทำให้ทราบถึงผลของการชมรายการกีฬาทางโทรทัศน์ที่มีต่อการรับรู้ประโยชน์และการนำไปใช้ในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของเยาวชน
3. เพื่อให้ทราบผลของการเปรียบเทียบการรับรู้ประโยชน์จากการชมรายการกีฬาทางโทรทัศน์ของเยาวชน ตามเพศของเยาวชนและประเภทของโรงเรียนที่เยาวชนสังกัด
4. เพื่อให้ทราบผลของการเปรียบเทียบการนำความรู้ที่ได้รับจากการชมรายการกีฬาทางโทรทัศน์ไปใช้ในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายของเยาวชน ตามเพศของเยาวชน และประเภทของโรงเรียนที่เยาวชนสังกัด
5. เพื่อเป็นฐานข้อมูลให้กับผู้ที่สนใจ หรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการผลิตรายการกีฬาทางโทรทัศน์ ให้รับทราบและหาวิธีการที่จะพัฒนา ปรับปรุงการผลิตรายการให้ตรงตามความต้องการของผู้ชมและได้รับประโยชน์อย่างสูงสุด

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความคิดเห็นของเยาวชนเกี่ยวกับผลการชมรายการกีฬาทางโทรทัศน์ ที่มีผลต่อการรับรู้ประโยชน์และการนำไปใช้ในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือวิจัยเป็นแบบสอบถาม โดยใช้แนวทางของ คำธ หนูทอง (2535), นิภา ยอดธงชัย (2534), บุญชัย รัตนประดิษฐ์ (2533), ปกรณ์ พูลเพิ่ม (2534) และวิชากร จันทระโคตร (2533)

2. ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับช่วงชั้นที่ 4 จากโรงเรียนกีฬา 10 โรงเรียน จำนวน 1,143 คน และโรงเรียนมัธยมศึกษา 576 โรงเรียน (เฉพาะโรงเรียนที่มีสถานที่ตั้งอยู่ภายในเขตอำเภอเมือง ยกเว้นกรุงเทพมหานคร) จำนวน 468,770 คน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2547) โดยผู้วิจัยได้ทำการสุ่มตัวอย่างเพื่อใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนโรงเรียนกีฬาจำนวน 296 คน และนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาจำนวน 400 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 696 คน ซึ่งกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการของ Yamane (1970 อ้างถึงใน บุญส่ง โกสละ, 2542, หน้า 169) ที่ระดับความคลาดเคลื่อนที่ร้อยละ 5

3. ในการวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเกี่ยวกับผลการชมรายการกีฬาทางโทรทัศน์ของเยาวชนในช่วงเวลาที่กำลังศึกษาในระดับช่วงชั้นที่ 4 ที่มีผลต่อการรับรู้ประโยชน์และการนำไปใช้ในประเด็นต่อไปนี้

3.1 การรับรู้ประโยชน์

3.1.1 การรับรู้และความเข้าใจความรู้พื้นฐานของกีฬา

3.1.2 การรับรู้และความเข้าใจเทคนิคและทักษะทางกีฬา

3.1.3 การรับรู้และความเข้าใจคุณธรรม จริยธรรมและความประพฤติที่ดี

3.2 การนำไปใช้

3.2.1 การนำความรู้พื้นฐานของกีฬาไปใช้ในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกาย

3.2.2 การนำเทคนิคและทักษะทางกีฬาไปใช้ในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกาย

3.2.3 การนำคุณธรรม จริยธรรมและความประพฤติที่ดีไปใช้ในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกาย

4. ตัวแปร มีดังนี้

4.1 ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย

4.1.1 ประเภทของโรงเรียน

4.1.1.1 โรงเรียนกีฬา

4.1.1.2 โรงเรียนมัธยมศึกษา

4.1.2 เพศของเยาวชน

4.1.2.1 เพศชาย

4.1.2.2 เพศหญิง

4.2 ตัวแปรตาม ประกอบด้วย

4.2.1 การรับรู้ประโยชน์จากการชมรายการกีฬาทางโทรทัศน์ ได้แก่

4.2.1.1 การรับรู้และความเข้าใจความรู้พื้นฐานของกีฬา

4.2.1.2 การรับรู้และความเข้าใจเทคนิคและทักษะทางกีฬา

4.2.1.3 การรับรู้และความเข้าใจคุณธรรม จริยธรรมและความประพฤติที่ดี

4.2.2 การนำเอาความรู้ที่ได้รับจากการชมรายการกีฬาทางโทรทัศน์ไปใช้ใน

การเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกาย ได้แก่

4.2.2.1 การนำความรู้พื้นฐานของกีฬาไปใช้ในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกาย

4.2.2.2 การนำเทคนิคและทักษะทางกีฬาไปใช้ในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกาย

4.2.2.3 การนำคุณธรรม จริยธรรมและความประพฤติที่ดีไปใช้ในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกาย

ข้อตกลงเบื้องต้น

โรงเรียนมัธยมศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เป็นโรงเรียนที่มีสถานที่ตั้งของโรงเรียนอยู่ในเขตอำเภอเมืองของจังหวัด (ยกเว้นกรุงเทพมหานคร) และจะต้องไม่อยู่ภายในจังหวัดเดียวกันกับโรงเรียนกีฬาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. รายการกีฬาทางโทรทัศน์ หมายถึง รายการที่นำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับกีฬาทั้งที่เป็นรายการข่าว รายการถ่ายทอดการแข่งขันกีฬา (สด/ ไม่สด) รายการแนะนำเกร็ดความรู้ทักษะและเทคนิคกีฬา รายการสรุปผลการแข่งขัน รายการวิเคราะห์เกมแข่งขันและสถานการณ์กีฬา และรายการเกมโชว์ เป็นต้น ที่แพร่ภาพทางสถานี โทรทัศน์ซึ่งสามารถเปิดรับชมได้ในท้องถิ่น

2. เยาวชน หมายถึง ผู้ที่มีอายุระหว่าง 14 -19 ปี และเป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับช่วงชั้นที่ 4 (ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายปีที่ 4, 5 และ 6) ของโรงเรียนกีฬาและโรงเรียนมัธยมศึกษาทั่วประเทศ

3. ประเภทของโรงเรียน หมายถึง การจำแนกโรงเรียนซึ่งแบ่งตามหน่วยงานที่โรงเรียนสังกัดอยู่ คือ โรงเรียนกีฬา สังกัดสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและการกีฬา จำนวน 10 โรงเรียน และโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีสถานที่ตั้งอยู่ภายในเขตอำเภอเมือง (ยกเว้นกรุงเทพมหานคร) สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 567 โรงเรียน (ข้อมูลสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2547)

4. การชมรายการกีฬาทางโทรทัศน์ หมายถึง การติดตามรับชมรายการกีฬาที่แพร่ภาพทางสถานีโทรทัศน์ ในระยะเวลาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของเยาวชน

5. ผลของการชมรายการกีฬาทางโทรทัศน์ หมายถึง การรับรู้ประโยชน์ที่ได้จากการชมรายการกีฬาและการนำเอาความรู้ที่ได้รับจากการชมรายการกีฬานั้นไปใช้ในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกาย

6. การรับรู้ประโยชน์ หมายถึง การรับทราบ เข้าใจเกร็ดความรู้ที่ได้จากการรับชมรายการกีฬาทางโทรทัศน์ ประกอบด้วย

6.1 การรับรู้และความเข้าใจความรู้พื้นฐานของกีฬา

6.2 การรับรู้และความเข้าใจเทคนิคและทักษะทางกีฬา

6.3 การรับรู้และความเข้าใจคุณธรรม จริยธรรมและความประพฤติที่ดี

7. การนำไปใช้ หมายถึง การนำเอาความรู้ที่ได้รับจากการชมรายการโทรทัศน์ไปใช้ในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกาย ประกอบด้วย

7.1 การนำความรู้พื้นฐานของกีฬาไปใช้ในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกาย

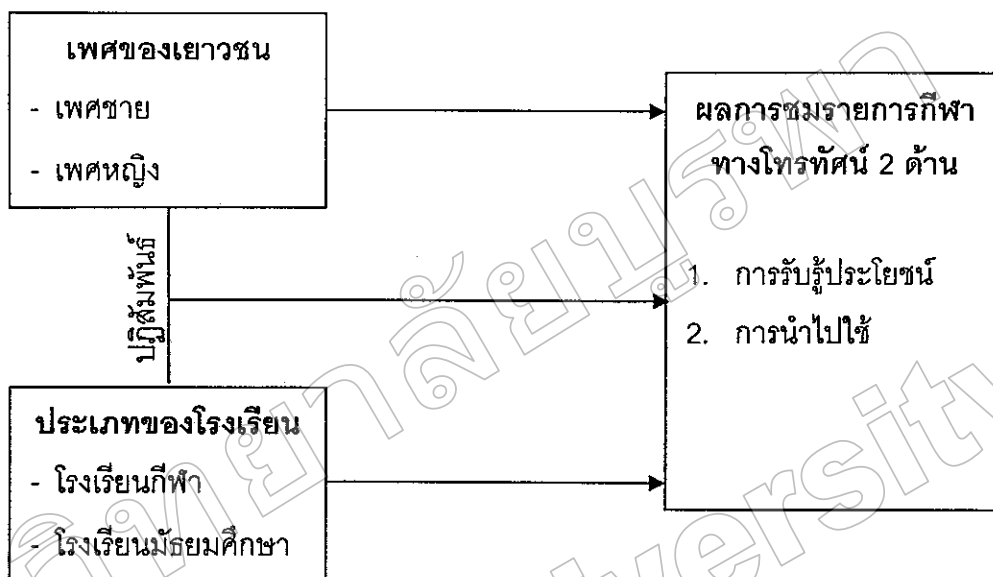
7.2 การนำเทคนิคและทักษะทางกีฬาไปใช้ในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกาย

7.3 การนำคุณธรรม จริยธรรมและความประพฤติที่ดีไปใช้ในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกาย

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

ภาพที่ 1-1 กรอบแนวคิดของการวิจัย